

ISA 2021/2022 – Projektová dokumentace

Reverse-engineering neznámeho protokolu

Vojtěch Fiala (xfiala61)

Obsah

1	Úvod														
2	Analýza zachycené komunikace a popis protokolu														
	2.1	Společná část zpráv	3												
	2.2	Příkazy, které program podporuje	3												
	2.3		4												
	2.4		4												
		2.4.1 Příkaz register	5												
		2.4.2 Příkaz login	6												
		2.4.3 Příkaz logout	7												
		2.4.4 Příkaz send	7												
		2.4.5 Příkaz list	9												
		2.4.6 Příkaz fetch	10												
3	Implementace Wireshark dissectoru														
	3.1	Popis dissectoru	11												
	3.2	Limitace	12												
	3.3		13												
		3.3.1 Chybové zprávy	13												
		3.3.2 Jednotlivé příkazy													
			15												
4	Klie	n t	16												

1 Úvod

Cílem tohoto projektu bylo vytvoření klienta v jazyce C / C++, který bude komunikovat s poskytnutým serverem, přičemž jeho funkcionalita zároveň bude kompatibilní s referenčním klientem. Tato komunikace měla být dále zachycena a pro její popis měl být vytvořen dissector v jazyce C a nebo Lua, fungující jako plugin pro program Wireshark¹.

2 Analýza zachycené komunikace a popis protokolu

Zachytávání a následná analýza komunikace probíhaly za pomoci programu Wireshark. Formát protokolu bude nejlepší vysvětlit názorně na jednom ze zachycených paketů –

Obrázek 1: Paket s odpovědí serveru na příkaz send

Zajímavá část paketu, kterou server tvoří, je uložena v poslední části TCP paketu, konkrétně jako tzv. "TCP Payload". Všechny zprávy, poslané jak klientem, tak serverem, jsou v payloadu ohraničeny kulatými závorkami - "(" a ")", jak je ostatně možno vidět i na ukázkovém paketu 1.

V tomto konkrétním případě byl klientem na server zaslán příkaz send, který slouží k odeslání zprávy specifikovanému uživateli. Zobrazený paket pak reprezentuje odpověď serveru na tento příkaz. Tato odpověd slouží jako potvrzení, jestli byl příkaz úspěšně vykonán, či jestli došlo k chybě. V zachyceném případě byla zpráva úspěšně odeslána (v paketu 1 je hned na začátku TCP Payload zpráva ok), server ji zpracoval a zasílá klientovi zpět odpověď s potvrzením, že klientovi se zprávu povedlo odeslat (message sent).

¹https://www.wireshark.org/

2.1 Společná část zpráv

Formáty jednotlivých zpráv se liší. Co je však společné, je již výše zmíněné ohraničení zprávy závorkami. V případě, že se jedná o odpověď ze strany serveru, je také společný formát určení typu odpovědi (ok pro úspěch a err pro neúspěch – oba typy odpovědí se nacházejí vždy na začátku zprávy, hned za ohraničující závorkou). Příklad úspěchu bylo možno vidět na paketu 1. Příklad neúspěchu lze vidět zde –

Obrázek 2: Paket s odpovědí serveru značící neúspěch na příkaz login

V tomto případě byl klientem odeslán příkaz login, který slouží k přihlášení uživatele. Bylo však zadáno špatné heslo a proto přihlášení nemohlo proběhnout. To lze vidět v těle zprávy - incorrect password.

Všechny zprávy odeslané serverem v reakci na příkaz zaslaný klientem mají v případě neúspěchu (err) také společný formát chybové zprávy. Ta je vždy, jak lze vidět i na paketu 2, ohraničena uvozovkami (").

2.2 Příkazy, které program podporuje

Již jsem zmínil 2 příkazy, se kterými klient a server pracují. Pro doplnění kontextu a přehlednost si však myslím, že by bylo vhodné všechny tyto příkazy a jejich popis vypsat. Jedná se o příkazy následující:

- register Registrace nového uživatele
- login Přihlášení registrovaného uživatele
- logout Odhlášení přihlášeného uživatele
- send Odeslání zprávy konkrétnímu uživateli
- list Zobrazení všech zpráv, které přihlášený uživatel obdržel
- fetch Vypsání těla konkrétní zprávy

2.3 Chybová hlášení na jednotlivé zprávy

V předchozí sekci 2.2 byly představeny příkazy, které program podporuje. Již v sekci 2.1 bylo možno vidět paket s chybovým hlášením ze strany serveru. Nyní se na jednotlivé možné chyby v závislosti na příkaz, na který reagují, podíváme podrobněji. Problémy, ke kterým může dojít v reakci na jednotlivé příkazy, jsou následující (Ve formátu příkaz – chyba):

- register user already registered (Uživatel s tímto jménem je již zaregistrován.)
- login incorrect password (Nesprávné heslo.)
- login unknown user (Uživatele se zadaným uživatelským jménem se nepovedlo najít.)
- send unknown recipient (Cílový uživatel neexistuje.)
- fetch message id not found (ID zprávy, kterou chtěl uživatel zobrazit, nebylo nalezeno.)
- fetch wrong arguments (Zadáno neplatné číslo zprávy (není kladný integer).)
- logout, fetch, send, list-incorrect login token (Žádný uživatel není příhlášen, přesto je přítomen login-token soubor indikující opak. Může nastat v případě, že je server vypnut, aniž by se uživatel odhlásil.)

Chyb, ke kterým může dojít (př. snaha zobrazit si zprávy příkazem list v případě, že uživatel není přihlášen), je samozřejme více. Jsou však už lokálního charakteru, tzn. nedochází k nim v reakci na korektně zadaný příkaz, kdy je vše pro úspěšné odeslání příkazu splněno. Tyto chyby tedy již nepřichází ze strany serveru, ale jsou vypisovány pouze ze strany klienta.

2.4 Analýza příkazů a úspěšných odpovědí na ně

Chyby již byly shrnuty a nyní je čas se zaměřit opačným směrem, tedy na úspěchy. Společně s nimi se také podíváme na formát jednotlivých příkazů posílaných na server klientem. Pro názornou ukázku paketů budou k dispozici vždy paket zaslaný klientem a poté ukázka odpovědi na tento paket ze strany serveru.

Všechny příkazy, které aplikace podporuje, již byly zmíněny v sekci 2.2 a ve stejném pořadí, v jakém jsou zmíněny tam, budou zpracovány i zde.

Na paketech lze poznat, že se jedná o příkaz zaslaný na server klientem tak, že začátek příkazu neobsahuje reakci err ani ok, ale naopak název zasílaného příkazu.

2.4.1 Příkaz register

Jako první se tedy podíváme na příkaz register –

Obrázek 3: Paket zaslaný klientem po zadání příkazu register

Na paketu lze vidět zaslaný příkaz (register), jenž je následován v uvozovkách jménem uživatele (v tomto případě se uživatel jmenuje doslova username). Poté je uvedeno heslo, které si uživatel zvolil. Toto heslo však není v klasické podobě, ale je zakódováno algoritmem base64².

Obě tyto položky, tedy uživatelské jméno i heslo, mají společné, že se nacházejí uvnitř uvozovek, stejně jako tělo např. odpovědi serveru v případě neúspěchu uživatelem zadaného příkazu (viz sekce 2.1). Tohoto faktu je později využito jak při tvorbě dissectoru, tak při tvorbě klienta.

Přejďeme k odpovědi na příkaz register –

```
00 00 00 00 86 dd 60 05
                                                         . . . . . . . . . . . . . . . . . . .
0000 00 00 00 00 00 00 00
0010
     3c 40 00 3f 06 40 00 00
                               00 00 00 00 00 00 00 00
                                                         <@.?.@.. .....
     00 00 00 00 00 01 00 00
                               00 00 00 00 00 00 00 00
0030 00 00 00 00 01 7e 43
                               9a 88 1a 90 23 35 50 79
0040 68 48 80 18 02 00 00 47 00 00 01 01 08 0a 69 al
                                                         hH----- G ------ i-
0050 eb 11 69 al eb 11 28 6f 6b 20 22 72 65 67 69 73
                                                         ··i···(o k "regis
                                                         tered us er usern
0060 74 65 72 65 64 20 75 73 65 72 20 75 73 65 72 6e
0070 61 6d 65 22 29
                                                         ame")
```

Obrázek 4: Paket zaslaný serverem jako reakce na příkaz register

²https://en.wikipedia.org/wiki/Base64

V odpovědi můžeme vidět očekávanou reakci serveru ok, tedy registrace proběhla korektně. Za ní následuje, opět v uvozovkách, odpověď serveru registered user username. Ta potvrzuje, že registrace uživatele username byla úspěšná.

2.4.2 Příkaz login

```
0000 00 00 00 00 00 00 00
                                00 00 00 00 86 dd 60 07
0010 df 11 00 3d 06 40 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
                                                           . . . = . @ . . . . . . . . . .
0020 00 00 00 00 00 01 00 00
                                00 00 00 00 00 00 00 00
0030 00 00 00 00 00 01 9a 90
                                                           · · · · · · · ~ C · · · \ · "
                                7e 43 98 df 96 5c b4 22
0040 65 44 80 18 02 00 00 45 00 00 01 01 08 0a 69 a2
                                                           eD . . . . . . . . . . . . i .
                                                           Zi· Z(l ogin "us
0050 5f 5a 69 a2 5f 5a 28 6c 6f 67 69 6e 20 22 75 73
                                                           ername" "cGFzcw=
0060 65 72 6e 61 6d 65 22 20 22 63 47 46 7a 63 77 3d
0070 3d 22 29
```

Obrázek 5: Paket zaslaný klientem po zadání příkazu login

Jako první můžeme vidět název zaslaného příkazu, v tomto případě tedy login. Následuje v uvozovkách uvedené jméno uživatele, který má být přihlášen (stejně jako u příkazu register v sekci 2.4.1 se jedná o uživatele username). Po jméně uživatele následuje uživatelovo heslo, které je zakódováno algoritmem base64 stejně jako u příkazu register, jak můžeme vidět v paketu 3.

Nyní se podíváme na odpověď serveru na tento paket. –

```
0000
     00 00 00 00 00 00 00 00
                             00 00 00 00 86 dd 60 08
0010 ac 83 00 5c 06 40 00 00 00 00 00 00 00 00 00
                                                      . . . / . @ . . . . . . . . . .
0030 00 00 00 00 00 01 7e 43 9a 90 b4 22 65 44 98 df
                                                      · · · · · ~C · · · "eD · ·
                                                      ·y····d ·····i·
_[i·_Z(o k "user
0040 96 79 80 18 02 00 00 64 00 00 01 01 08 0a 69 a2
0050 5f 5b 69 a2 5f 5a 28 6f
                             6b 20 22 75 73 65 72 20
0060 6c 6f 67 67 65 64 20 69 6e 22 20 22 64 58 4e 6c
                                                      logged i n" "dXNl
0070 63 6d 35 68 62 57 55 78 4e 6a 4d 32 4d 7a 41 35
                                                      cm5hbWUx NjM2MzA5
0080 4f 44 51 79 4f 44 41 30 4c 6a 63 32 4d 77 3d 3d
                                                      ODQyODAO Ljc2Mw==
0090 22 29
```

Obrázek 6: Paket zaslaný serverem jako reakce na příkaz login

Odpověď je opět ok, potvrzujíc, že přihlášení proběhlo v pořádku. Následuje zpráva serveru, user logged in, potvrzující úspěšné přihlášení. Poté následuje token, který reprezentuje přihlášeného uživatele. Tento token se také, stejně jako všechny části zprávy (mimo stav odpovědi), nachází v uvozovkách. Zde je vhodno dodat, že tento token je dále zpracován klientem a umístěn do souboru "logintoken", který je využíván dalšími příkazy.

2.4.3 Příkaz logout

Dalším príkazem je příkaz logout. Paket zaslaný klientem je u něj následující –

Obrázek 7: Paket zaslaný klientem po zadání příkazu logout

Paket opět začíná názvem příkazu. Po něm následuje v uvozovkách token aktivního uživatele, nahraný z již zmíněného souboru login-token, který je vytvořen klientem v rámci zpracování příkazu login.

Server odpovídá takto –

Obrázek 8: Paket zaslaný serverem jako reakce na příkaz logout

Jedinou položkou odpovědi je v tomto případě (krom potvrzení, že odhlášení proběhlo na straně serveru v pořádku) zpráva logged out, značící odhlášení.

2.4.4 Příkaz send

Příkaz send se oproti předchozím příkazům mírně liší, protože nemá jenom 1 nebo 2 argumenty, ale hned 3. Jeho tělo má pak položky dokonce 4 a jedná se tedy zpravidla o nejdelší příkaz, který klient serveru posílá.

Paket s ním vypadá následovně –

```
00 00 00 00 00 00 00 00
                              00 00 00 00 86 dd 60 0b
                                                        7 · · · · @ · · · · · · · · ·
     37 19 00 c6 06 40 00 00
                              00 00 00 00 00 00 00 00
                                                       0020 00 00 00 00 01 00 00
                              00 00 00 00 00 00 00 00
0030 00 00 00 00 00 01 9a 92 7e 43 07 b8 ba 51 ae 87
                                                       ....i.
0040 b3 02 80 18 02 00 00 ce 00 00 01 01 08 0a 69 a2
0050 b8 b8 69 a2 b8 b8 28 73 65 6e 64 20 22 64 58 4e
                                                       ··i···(s end "dXN
0060 6c 63 6d 35 68 62 57 55
                              78 4e 6a 4d 32 4d 7a 41
                                                        lcm5hbWU xNjM2MzA
                                                        50DQy0DA 0Ljc2Mw=
0070 35 4f 44 51 79 4f 44 41
                              30 4c 6a 63 32 4d 77 3d
0080 3d 22 20 22 75 73 65 72
                              6e 61 6d 65 22 20 22 74
                                                        =" "user name" "t
0090 65 73 74 6d 61 69 6c 22
                              20 22 41 20 6c 6f 6e 67
                                                        estmail"
                                                                  "A long
     20 6d 65 73 73 61 67 65
                              20 77 69 74 68 20 61 20
00a0
                                                        message with a
                                                        \\n and \\t and \\ and \ " and ()
     5c 5c 6e 20 61 6e 64 20
                              5c 5c 74 20 61 6e 64 20
00c0 5c 5c 20 61 6e 64 20 5c
                              22 20 61 6e 64 20 28 29
00d0 29 29 28 29 5c 6e 61 6e 64 20 6e 6f 74 20 74 6f
                                                        ))()\nan d not to
00e0 20 66 6f 72 67 65 74 20 61 6e 20 61 63 74 75 61
                                                        forget an actua
00f0 6c 20 6e 65 77 6c 69 6e 65 21 22 29
                                                        l newlin e!")
```

Obrázek 9: Paket zaslaný klientem po zadání příkazu send

Jako první vidíme, jak je již zvykem, název příkazu. Následuje token reprezentující aktuálního přihlášeného uživatele (odesílatele) a po něm můžeme vidět jméno příjemce, komu je zpráva určena (pozn. v tomto specifickém případě posílá uživatel username zprávu sám sobě).

Následuje předmět zprávy, který je zde zvláštní tím, že se v něm nacházejí uvozovky, které nejsou uvozovkami ohraničujícími jednotlivé části paketu. Byly vloženy jako součást předmětu zprávy, na což klient reaguje tak, že před uvozovky vloží zpětné lomítko.

Podobný jev můžeme vidět i v samotné zprávě, ve které se nachází znak \n reprezentující nový řádek. Ten však již před sebou žádné zdvojené zpětné lomítka nemá. Ten je klientem v případě vypsání zprávy příkazem fetch interpretován jako nový řádek, stejně jako uvozovky s lomítkem před nimi jsou interpretovány jako pouze uvozovky.

Více se problematikou nahrazování speciálních znaků zabývá sekce 4. Nyní již k odpovědi na příkaz send –

```
0000
      00 00 00 00 00 00 00 00
                               00 00 00 00 86 dd 60 08
                               00 00 00 00 00 00 00 00
                                                         . . . 3 . @ . . . . . . . . .
     f1 9f 00 33 06 40 00 00
                               00 00 00 00 00 00 00 00
0020 00 00 00 00 01 00 00
                                                         . . . . . . ~ C
0030 00 00 00 00 00 01 7e 43
                               9a 92 ae 87 b3 02 07 b8
                                                         ·····; ·····i·
0040 ba f7 80 18 02 00 00 3b
                               00 00 01 01 08 0a 69 a2
                                                         ··i···(o k "messa
0050 b8 b8 69 a2 b8 b8 28 6f
                               6b 20 22 6d 65 73 73 61
0060 67 65 20 73 65 6e 74 22
                                                         ge sent" )
```

Obrázek 10: Paket zaslaný serverem jako reakce na příkaz send

Odpověď serveru je, na rozdíl od zprávy ze strany klienta, velmi jednoduchá - jedná se o pouhé potvrzení typu ok a zprávu message sent, která značí, že se zprávu klientovi povedlo úspěšně odeslat.

2.4.5 Příkaz list

Příkaz list je, co se délky týče, přesným opakem příkazu send ve smyslu, že zatímco u příkazu send byla dlouhá zpráva ze strany klienta, zde může být dlouhá odpověď ze strany serveru (záleží na počtu odeslaných zpráv). Paket při tomto příkazu vypadá následovně –

```
0000 00 00 00 00 00 00 00
                                00 00 00 00 86 dd 60 09
                                                           0010 4a a3 00 4d 06 40 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
                                                           J - M - @ - - - - - - - -
0020 00 00 00 00 00 01 00 00
                                00 00 00 00 00 00 00 00
                                                           · · · · · · · ~ C · · · · · y ·
0030 00 00 00 00 01 9a 96 7e 43 d4 82 f0 07 79 c3
                                                           ·0······Ú ·······í·
0040 f6 30 80 18 02 00 00 55 00 00 01 01 08 0a 69 a3
0050 ea 00 69 a3 ea 00 28 6c 69 73 74 20 22 64 58 4e
                                                           ··i···(l ist "dXN
0060 6c 63 6d 35 68 62 57 55 78 4e 6a 4d 32 4d 7a 41 0070 35 4f 44 51 79 4f 44 41 30 4c 6a 63 32 4d 77 3d
                                                           lcm5hbWU xNjM2MzA
                                                           50DQy0DA 0L1c2Mw=
0080 3d 22 29
```

Obrázek 11: Paket zaslaný klientem po zadání příkazu list

Po názvu příkazu zde můžeme vidět akorát token reprezentující přihlášeného uživatele. Zajímavější je odpověď na tento příkaz, nacházející se níže –

Obrázek 12: Paket zaslaný serverem jako reakce na příkaz list

V tomto případě je zpráva relativně krátká (proto, aby se vůbec dala celá v rozumném rozlišení zobrazit) a server nám tentokrát vrací pouze 1 zprávu, která byla uživateli zaslána. Jedná se o stejnou zprávu, kterou si uživatel sám poslal v sekci 2.4.4.

Odpověď serveru začíná reakcí ok, která je následována dvěma závorkami. První z těchto závorek značí začátek vypisování jednotlivých zpráv a druhá pak

odděluje začátek každé zprávy. První částí konkrétní zpravy je její identifikační číslo – v tomto případě je zpráva pouze 1, tedy její ID je 1.

Následuje již klasicky v uvozovkách nejprve název odesílatele a poté předmět zprávy. Zpráva je pak závorkou zakončena. V případě, že by zpráv bylo víc, by následovala mezera a opět závorkami ohraničená další zpráva. Zde však další zpráva není a tedy následují další 2 závorky, které celý paket zakončují.

Bylo by ještě vhodno zde zmínit, že v případě, že uživateli nikdo žádnou zprávu nikdy nenapsal, bude odpověď serveru stále ok a celý payload bude následující: (ok ())).

2.4.6 Příkaz fetch

Posledním příkazem je příkaz fetch, který zobrazuje jednotlivé zprávy podle ID získaného na základě odpovědi serveru na příkaz list. Jeho obsah vypadá následovně –

Obrázek 13: Paket zaslaný klientem po zadání příkazu fetch

Požadavek na server je v tomto případě podobný jako u příkazu list (viz 2.4.5), kdy je paket tvořen pouze zadaným příkazem, uživatelským tokenem, ale na rozdíl od příkazu list je zde za uživatelským tokenem ještě číslo – toto číslo udává ID zprávy, kterou by si klient chtěl přečíst. V tomto případě se jedná o jedinou zprávu, kterou uživatel obdržel, a to o zprávu s ID 1, což je stejná zpráva, jaká byla poslána v sekci 2.4.4.

```
00 00 00 00 00 00 00 00
                             00 00 00 00 86 dd 60 0b
                                                     0010 07 d9 00 9f 06 40 00 00
                             00 00 00 00 00 00 00 00
0020 00 00 00 00 01 00 00
                             00 00 00 00 00 00 00 00
0030 00 00 00 00 00 01 7e 43 9a 9a 7c 8d 45 06 fa el
0040 fl 1c 80 18 02 00 00 a7 00 00 01 01 08 0a 69 a4
                                                     ·oi··n(o k ("user
0050 04 6f 69 a4 04 6e 28 6f
                             6b 20 28 22 75 73 65 72
0060 6e 61 6d 65 22 20 22 74
                             65 73 74 6d 61 69 6c 22
                                                      name" "t estmail"
0070 20 22 41 20 6c 6f 6e 67
                             20 6d 65 73 73 61 67 65
                                                      "A long message
0080 20 77 69 74 68 20 61 20
                                                       with a \\n and
                             5c 5c 6e 20 61 6e 64 20
0090 5c 5c 74 20 61 6e 64 20
                             5c 5c 20 61 6e 64 20 5c
                                                      \t and \t and \t
00a0 22 20 61 6e 64 20 28 29
                                                      " and () ))()\nan
                             29 29 28 29 5c 6e 61 6e
00b0 64 20 6e 6f 74 20 74 6f 20 66 6f 72 67 65 74 20
                                                      d not to forget
                                                      an actua l newlin
00c0 61 6e 20 61 63 74 75 61
                             6c 20 6e 65 77 6c 69 6e
                                                      e!"))
00d0 65 21 22 29 29
```

Obrázek 14: Paket zaslaný serverem jako reakce na příkaz fetch

V odpovědi můžeme vidět status, jenž je opět ok a je následován závorkou značící začátek zprávy (podobně jako u příkazu list). Uvnitř závorek poté vidíme uvozovkami ohraničené jednotlivé položky. První z nich je jméno odesílatele, následuje předmět zprávy a nakonec tělo zprávy.

3 Implementace Wireshark dissectoru

3.1 Popis dissectoru

Nyní přichází na řadu popis dissectoru, který pakety popsané v minulé sekci 2 rozděluje na jednotlivé částí pro lepší uživatelskou přívětivost.

Chtěl bych zde také zmínit, že dissector je inspirován [4].

Dissector naslouchá na portu **32323**, což je výchozí port používaný serverem v případě, že uživatel nespecifikuje port jiný.

Možností jak udělat, aby dissector fungoval bez ohledu na port, je udělat jej heuristickým způsobem, kdy bude každý paket kontrolován, jestli odpovídá zadaným požadavkům. Tento přístup jsem však při implementaci nezvolil z důvodu, že nejenom že ztěžuje implementaci, ale je i náročnější na systémové prostředky (Musí projít každý paket, nejen ty na určitém portu).

Dissector tady naslouchá pouze na zmíněném portu **32323**, kde každé zprávě přiřadí ve Wiresharku protokol **ISA**, podle kterého poté lze pakety filtrovat a zobrazit si tedy pouze ty pakety, které obsahují užitečné informace (př. pro tvorbu klienta / dissectoru).

Následuje ukázka zachycených paketů s rozlišením ISA protokolu

1	_ 1	0.000000	::1	::1	TCP	94	39558 →	32323	[SYN]
1	2	0.000008	::1	::1	TCP	94	32323 →	39558	[SYN,
	3	0.000014	::1	::1	TCP	86	39558 →	32323	[ACK]
	4	0.000107	::1	::1	ISA	133	39558 →	32323	[PSH,
	5	0.000110	::1	::1	TCP	86	32323 →	39558	[ACK]
	6	0.003416	::1	::1	ISA	115	32323 →	39558	[PSH,
	7	0.003419	::1	::1	TCP	86	39558 →	32323	[ACK]
1	8	0.003435	::1	::1	TCP	86	32323 →	39558	[FIN,
1	9	0.003521	::1	::1	TCP	86	39558 →	32323	[FIN,
	_ 10	0.003526	::1	::1	TCP	86	32323 →	39558	[ACK]

Obrázek 15: Pakety zachycené Wiresharkem s rozlišením ISA protokolu

Komunikace probíhá formou TCP paketů. Jak můžeme vidět, nejprve mezi klientem a serverem proběhne tzv. 3-Way handshake. Poté je klientem odeslán na server požadavek, na který poté pošle server klientovi zpět odpověď.

Zprávy spadající do "ISA" protokolu jsou nejprve dissectorem rozlišeny na základě zprávy nacházející se hned za hraniční závorkou. Podle toho poté probíhá klasifikace na požadavek ze strany klienta nebo odpověď ze strany serveru.

Odpovědi jsou dále děleny podle typu – ok a err.

Jednotlivé zprávy jsou následně zpracovány primárně funkcí, která v těle zprávy najde v uvozovkách (a nebo v závorkách) jednotlivé položky, které potom přidává do stromové struktury obsahu paketu.

V případě, že byla originální zpráva moc dlouhá a server ji musel rozdělit mezi vícero paketů, pokusí se ji dissector znovu spojit. Bohužel se mi nepovedlo odhalit podle čeho server určuje na kolik paketů bude zpráva rozdělena, a tedy jsem určil, že žádost o spojení více paketů do jednoho proběhne pouze v případě, kdy je paket delší než 32731 bytů. Dissector se tedy u paketů delších než tato hodnota pokusí zpracovat i další segment. Kompletní výpis informací o paketu poté proběhne v posledním přijatém paketu. O problémech tohoto řešení se dále zmiňuje následující sekce 3.2.

3.2 Limitace

Jak už to tak v životě bývá, nic není dokonalé, a ani můj dissector není výjimkou a má tedy svoje limitace. Hlavním "nedostatkem" jsou případy, kdy je Wireshark zachytávání spuštěno uprostřed komunikace - v takovém případě dissector nerozpozná, o jaké zprávy se jedná, a pokusí se tom uživatele informovat v popisu Payloadu. Další "limitací" by se dal označit případ, kdy byla originální zpráva moc

dlouhá a nevešla se do jednoho paketu, jak je již popsáno o sekci výše. Problémem může být, že na poskytnutém virtuálním stroji Wireshark tyto rozdělené pakety neoznačuje pod ISA protokolem, ale jako TCP (přestože po zadání vyhledávacího filtru "ISA" se tyto pakety zobrazí). V tomto případě, tedy kdy je zpráva rozdělena na více paketů, ale může dojít k ještě jednomu problému a to tehdy, když je zpráva rozdělena a velikost dílčích zpráv nepřekročí již zmíněnou hranici 32731 bytů. V takovémto případě dissector pouze informuje, že paket může být součástí větší zprávy.

3.3 Formát paketů

V této sekci se zaměřím na zpracování jednotlivých paketů dissectorem. Zde by bylo vhodné zmínit položky, které jsou pro pakety, nehledě na typ, společné. Jako první bych zmínil (mimo zprávy rozdělené na vícero paketů, viz 3.2) pole Type. To může nabývat 2 hodnot – Response a Request. U zpráv začínajících err nebo ok se bude vždy jednat o odpověď ze strany serveru, tedy typ bude Response. V ostatních případech bude na prvním místě zprávy příkaz, který zadal uživatel a bude se tedy jednat o Request.

Všechny zprávy, které jsou určeny jako patřící do ISA protokolu, mají poslední položku vždy Length, která určuje velikost Payload části paketu v bytech.

Následující položky jsou pak společné pro zprávy typu Response, tzn. zprávy zaslané serverem klientovi. Jedná se o Response status a Response to Opcode. Response status Může nabývat 2 hodnot – ok a err. Response to Opcode pak určuje, na jaký příkaz server odpovídá. To je určeno na základě formátu zprávy v paketu.

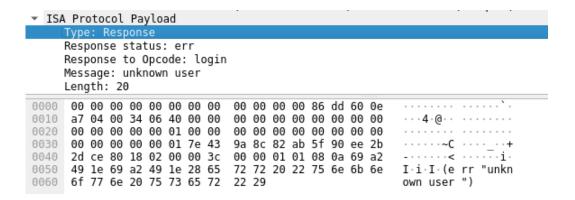
3.3.1 Chybové zprávy

Nyní bych se rád zaměřil na zobrazení error zpráv, o kterých pojednává sekce 2.3.

Zpracování chyb ukážu na paketu, kdy server odpovídá klientovi na příkaz login, kdy se klient pokusil přihlásit na neexistujícího uživatele.

Můžeme vidět stromovou strukturu, která je společná pro všechny zachycené zprávy, kdy jsou jednotlivé položky schované ve stromu "JSA Protocol Payload".

Paket je typu Response, tedy odeslaný serverem klientovi v reakci na požadavek klienta.

Obrázek 16: Odpověď serveru na pokus o přihlášení jako neexistující uživatel

Následuje Response status, který bude v tomto případě samozřejme err. Jelikož se jedná o odpověď serveru, je pro uživatele také vhodné vědět o odpověď na jaký příkaz se jedná. V tomto případě byl příkaz login.

Poté je vypsán obsah chybové zprávy, což je tentokrát, jak již bylo zmíněno, unknown user – uživatel se pokusil přihlásit pod neexistujícím jménem.

Poslední položkou je Length, která je zde 20 bytů.

Formát chybových zpráv je pro všechny chyby stejný a tedy se jimi dále již nebudu zabývat.

3.3.2 Jednotlivé příkazy

Formát jednotlivých paketů je k vidění v sekci 2.4.

Na ukázku výpisu dissectoru je zde k dispozici paket s žádostí o registraci.

```
▼ ISA Protocol Payload
    Type: Reques
    Operation code: register
    Username: username
    Obfuscated password: cGFzcw==
    Length: 32
0000 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 86 dd 60 09
                                                 ·r·@·@·· · · · · · · ·
0010 d5 72 00 40 06 40 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
#5····i
0030 00 00 00 00 00 01 9a 88 7e 43 50 79 68 28 1a 90
0040 23 35 80 18 02 00 00 48 00 00 01 01 08 0a 69 al
                                                 ··i···(r egister
0050 eb 11 69 al eb 11 28 72 65 67 69 73 74 65 72 20
0060 22 75 73 65 72 6e 61 6d 65 22 20 22 63 47 46 7a
                                                 "usernam e" "cGFz
0070 63 77 3d 3d 22 29
```

Obrázek 17: Žádost klienta o registraci uživatele

U příkazu register se jedná samozřejmě o žádost, tedy typ Request. Zadaný příkaz byl register, dále dissector vypíše uživatelské jméno, zakódované heslo a délku payload části paketu.

Odpověď obsahuje typ, status, příkaz na který odpovídá, zprávu a délku zprávy.

Ostatní příkazy jsou pak zpracovány obdobně jako paket výše – jednotlivé informace jsou vypsány srozumitelně pod sebou ve stromové struktuře.

3.3.3 Příkaz list

Za zmínku nicméně stojí příkaz list, jehož zpracování bylo ze všech nejnáročnější.

▼ ISA	Pr	oto	col	Pay	vloa	ad												
	Тур			_	_													
	Operation code: list User Token: dXNlcm5hbWUxNjM2MzA5ODQyODA0Ljc2Mw== Length: 45																	
000	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	86	dd				` .
010	4a	a3	00	4d	06	40	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	J - · M · @ - · · ·	
020	00	00	00	00	00	01	00	00	00	00	00	00	00	99	00	00		
030	00	00	00	00	00	01	9a	96	7e	43	d4	82	f0	97	79	c3	~(	· · · · y ·
040	f6	30	80	18	02	00	00	55	00	00	01	01	80	0a	69	а3	· 0 · · · · · U · ·	· · · · · i ·
050	ea	00	69	а3	ea	00	28	6c	69	73	74	20	22	64	58	4e	··i···(l is	t "dXN
060	6c	63	6d	35	68	62	57	55	78	4e	6a	4d	32	4d	7a	41	lcm5hbWU xN	IjM2MzA
070	35	4f	44	51	79	4f	44	41	30	4c	6a	63	32	4d	77	3d	50DQy0DA 0L	
080	34	22	29														=")	-

Obrázek 18: Žádost klienta o vypsání zpráv

V žádosti o vypsání zpráv je pouze typ (Request), jelikož se jedná o žádost ze strany klienta, příkaz (v tomto případě list), uživatelský token a délka textové části paketu.

Podstatně zajímavější a "hezčí" částí je pak ale odpověď serveru, která je k vidění níže.

```
▼ ISA Protocol Payload
    Response status: ok
    Response to Opcode: list
    Message ID: 1
    Message sender: username
    Message subject: testmail
    Message ID: 2
    Message sender: username
    Message subject: helloworld
    Message ID: 3
    Message sender: username
    Message subject: hello2
    Length: 84
0000 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 86 dd 60 0d
0010 2b 96 00 74 06 40 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
                                                        +··t·@·· ·····
0020 00 00 00 00 01 00 00
                              00 00 00 00 00 00 00 00
0030 00 00 00 00 00 01 7e 43 9a a6 3e 9e 97 7d dc 0c
                                                        · · · · · · ~C · · > · · } · ·
                                                        nm · · · · · i ·
0040 6e 6d 80 18 02 00 00 7c 00 00 01 01 08 0a 69 b4
0050 3c e1 69 b4 3c e1 28 6f 6b 20 28 28 31 20 22 75
                                                        <·i·<·(o k ((1 "u
                              20 22 74 65 73 74 6d 61
0060
     73 65 72 6e 61 6d 65 22
                                                        sername"
                                                                 "testma
                                                        il") (2 "usernam
0070 69 6c 22 29 20 28 32 20
                              22 75 73 65 72 6e 61 6d
                                                        e" "hell oworld")
0080 65 22 20 22 68 65 6c 6c
                              6f 77 6f 72 6c 64 22 29
0090 20 28 33 20 22 75 73 65 72 6e 61 6d 65 22 20 22
                                                         (3 "use rname" "
00a0 68 65 6c 6c 6f 32 22 29
                              29 29
                                                        hello2") ))
```

Obrázek 19: Odpověď serveru se zprávami, které uživatel obdržel

V odpovědi můžeme vidět 5 různých zpráv, které uživateli byly napsány (V tomto případě uživatelem samotným). Jednotlivé zprávy jsou pak vypsány pod sebou, kdy je vypsáno ID každé zprávy, její odesílatel a předmět. Vše je pak zakončeno výpisem délky textové části paketu.

4 Klient

Poslední sekcí dokumentace je popis klienta. Jelikož však není dle zadání důvod popisovat funckionalitu referenčního klienta, zmíním zde jenom zdroje, které jsem při jeho tvorbě použil a také pár drobných odlišností.

Co se týče převzatého obsahu, konkrétně se jedná o funkci pro načtení obsahu souboru do stringu (viz [1]), která je v mém programu použita pro načtení obsahu již zmíněného souboru login-token. Dále se pak jedná o funkci pro přeložení hostname na IP adresu a potažmo o funkcionalitu posílání paketů na server a čtení odpovědi (viz [2]).

Poslední přejatou funkcí, která je z přejatých funkcí také nejdůlěžitější a nejméně změněná, je funkce na konverzi hesla do jeho base64 podoby. Tato funkce je umístěna v hlavičkovém souboru base64. h a zdrojovém souboru base64. cpp (viz [3]).

A co se odlišností týče, tak se jedná o vlastní chybové hlášky, které se v některých případech mírně odlišují od těch referenčních.

Literatura

- [1] https://stackoverflow.com/users/179910/jerry-coffin: Read whole ASCII file into C++ std::string. [Stack Overflow], 8.4.2010, https://stackoverflow.com/questions/2602013/read-whole-ascii-file-into-c-stdstring [Cit. 27. 10. 2021]. URL: https://stackoverflow.com/a/2602258
- [2] Kerrisk, M.; Drepper, U.: getaddrinfo(3) Linux manual page. [Online], 2008, [Cit. 27. 10. 2021]. URL: https://man7.org/linux/man-pages/man3/getaddrinfo.3.html
- [3] Lihocký, M.: Base64 decode snippet in C++. [Online], 18.12.2012, https://stackoverflow.com/questions/180947/base64-decode-snippet-in-c [Cit. 27. 10. 2021]. URL: https://stackoverflow.com/a/13935718
- [4] Sundland, M.: Creating a Wireshark dissector in Lua part 1 (the basics). [Online], 2017, [Cit. 27. 10. 2021]. URL: https://mika-s.github.io/wireshark/lua/dissector/2017/11/04/creating-a-wireshark-dissector-in-lua-1.html